EUROPAPARLAMENTET

2004 *2009*

Utskottet för rättsliga frågor
Ordföranden

Jean-Marie Cavada
Ordförande
Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor
BRYSSEL

Ärende: Rättslig grund för förslaget till rådets beslut om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz (13049/2004 – KOM(2004)0593 – C6-0240/2004 – 2004/0200(CNS))[1]

Med en skrivelse av den 27 januari 2005 begärde Er företrädare Jean-Louis Bourlanges, i enlighet med artikel 35.2 i arbetsordningen, att utskottet för rättsliga frågor skulle kontrollera giltigheten och lämpligheten hos den rättsliga grunden för ovannämnda kommissionsförslag. Förslaget utgår ifrån artikel 63.1 a tillsammans med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget. I detta fall krävs enbart samråd med Europaparlamentet.

Vid utskottssammanträdena den 3 februari och 31 mars 2005 behandlade utskottet detta ärende.

Avtalet i fråga handlar om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som skall ansvara för handläggningen av en asylansökan som görs i en medlemsstat eller i Schweiz. Genom avtalet blir Schweiz skyldigt att godta och tillämpa Dublin- och Eurodacförordningarna och en gemensam kommitté, bestående av företrädare för de avtalsslutande parterna (Europeiska gemenskapen och Schweiz), inrättas med beslutsbefogenheter på vissa områden.

Den fråga som utkristalliserar sig är om en sådan gemensam kommitté skapar en ”särskild institutionell ram genom att samarbetsförfaranden inrättas” i enlighet med artikel 300.3 andra stycket i EG-fördraget, vilket därmed skulle kräva Europaparlamentets samtycke.

[1] Ännu ej offentliggjort i EUT.

Av EG-domstolens rättspraxis framgår det tydligt att gemenskapens lagstiftare inte kan välja rättslig grund efter eget skön, utan att valet måste ske utifrån objektiva kriterier som är lämpade för domstolsprövning. Till dessa kriterier hör bland annat rättsaktens[1] syfte och innehåll.

Med hänsyn till syftet och innehållet i förslaget till rådets beslut om ingående av ovannämnda avtal med Schweiz kan den gemensamma kommittén betraktas som ”en särskild institutionell ram”.

En sådan gemensam kommitté skapar nämligen en organisatorisk struktur med egen rätt att fatta tvingande beslut för avtalsparterna, bland annat när det gäller att återuppta avtalet och lösa tvister.

Den rättsliga grunden för ovannämnda förslag till rådets beslut är därför inte korrekt, eftersom den borde ha inkluderat artikel 300.3 andra stycket i EG-fördraget, vilken omfattas av samtyckesförfarandet, i stället för artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, vilken enbart kräver ett vanligt samråd.

Vid utskottssammanträdet den 31 mars 2005 antog utskottet för rättsliga frågor mot bakgrund av vad som nämns ovan och på förslag från föredraganden för rättsliga grunder, Manuel Medina Ortega, enhälligt[2] följande rekommendation: Den rättsliga grunden för ovannämnda förslag till rådets beslut bör innehålla artikel 300.3 andra stycket i EG-fördraget och inte artikel 300.3 första stycket.

Utskottet för rättsliga frågor anser därför att det vore lämpligt att Europaparlamentet begär att bli hört på nytt om ingåendet av ovannämnda avtal.

Med vänlig hälsning

(underskrift) Giuseppe Gargani

[1] Se särskilt domen av den 23 februari 1999 i mål C-42/97, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, REG 1999, s. I-869, punkt 36.

[2] Följande ledamöter var närvarande vid slutomröstningen Andrzej Jan Szejna (ordförande för sammanträdet), Manuel Medina Ortega (föredragande och suppleant för Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (suppleant för Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (suppleant för Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas och Jaroslav Zvěřina.